

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **K. N.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 31 lipca 2024r.
wniosku skazanego
o wznowienie postępowania
zakończonym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 20 października 2023 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 116/23,
zmieniającym w części wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi
z dnia 5 grudnia 2022 r. w sprawie o sygn. akt XVIII K 63/22
na podstawie art. 22§1 k.p.k. oraz art. 545§3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. podjąć zawieszone postępowanie,**
- 2. odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania z powodu jego oczywistej bezzasadności,**
- 3. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca K. N. wniósł o wznowienie postępowania zakończonym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 października 2023r. w sprawie o sygn. akt II AKa 116/23, zmieniającym w części wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z

dnia 5 grudnia 2022r. w sprawie o sygn. akt XVIII K 63/22, w zakresie, w jakim został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 191a§1 k.k.

W treści powyższego wniosku autor wskazał, że znajdujące się w aktach sprawy dwa zdjęcia o charakterze pornograficznym, wyselekcjonowane z jego telefonu komórkowego, zostały wykonane w lipcu 2020r., podczas gdy okres ten nie był objęty aktem oskarżenia i wyrokiem wydanym w niniejszej sprawie, bowiem te dotyczyły przestępstw popełnionych w okresach od listopada 2020r. do stycznia 2021r. oraz września 2021r. do października 2021r. Na potwierdzenie powyższych okoliczności skazany wskazał, że do wydarzeń opisanych w akcie oskarżenia miało dochodzić w miejscach wskazanych przez pokrzywdzoną, przy czym w żadnym z tych mieszkań nie było utrwalonej na zdjęciach ściany w kolorze pomarańczowym. W ocenie K. N. powyższe świadczy o niesłusznym przypisaniu mu czynu z art. 191a§1 k.k.

Postanowieniem z dnia 1 lipca 2024r. Sąd Najwyższy orzekł o zawieszeniu postępowania wznowieniowego do czasu rozpoznania przez Sąd Najwyższy kasacji w sprawie V KK 223/24 wniesionej przez obrońcę tego samego skazanego w tej samej sprawie co omawiany wniosek.

Rozstrzygnięcie kasacyjne zapadło w dniu 31 lipca 2024r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wobec rozpoznania kasacji w sprawie o sygn. V KK 223/24 na posiedzeniu w dniu 31 lipca 2024r., postępowanie w sprawie z wniosku K. N. o wznowienie postępowania należało podjąć.

Przechodząc do merytorycznego rozpoznania wniosku podnieść trzeba, że kwestią najistotniejszą w niniejszym postępowaniu jest to, że choć zdjęcia, do których odwołał się skazany, znajdują się w aktach sprawy i zostały zaliczone w poczet materiału dowodowego, to nic nie wskazuje na to, by stanowiły one podstawę ustaleń Sądu odnośnie do czynu przypisanego skazanemu w pkt I wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 5 grudnia 2022r., w zakresie utrwalania czynności seksualnej, do której poddania się doprowadził on pokrzywdzoną przemocą. Do wniosków takich nie prowadzi ani lektura motywów pisemnych orzeczenia Sądu *meriti*, ani też analiza akt sprawy. Wręcz przeciwnie, czynności te pozwalają na przyjęcie, że podstawą ustaleń faktycznych w tej przestrzeni były

zeznania pokrzywdzonej (k. 459-463). Stanowisko takie umacnia treść uzasadnienia aktu oskarżenia - k. 1118-1118v.

Zauważyć natomiast wypada, że ujawnienie zdjęć o takim charakterze w telefonie skazanego uwiarygadnia zeznania pokrzywdzonej kiedy twierdziła ona, że skazany utrwał telefonem jej zachowania o charakterze erotycznym – zarówno w zakresie czynów przypisanych w niniejszym postępowaniu, jak i innych zdarzeń.

Zauważenia wymaga, że zgodnie z dyspozycją przepisu art. 540§1 pkt 2 lit. a k.p.k., który ustanawia podstawy do wznowienia postępowania karnego, postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznowia się, jeżeli po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze. Przepis ten wymaga, aby strona wykazała, że miało miejsce ujawnienie się po wydaniu orzeczenia nowych faktów lub dowodów (*propter nova*), które wskazują na zaistnienie okoliczności nieznanych przedtem zarówno sądowi, jak również stronie. Tymczasem okoliczności, do których odwołał się w rozpoznawanym wniosku skazany, były już przez niego sygnalizowane na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego, na rozprawie w dniu 21 listopada 2022r. – k. 1427.

Tym samym nie mamy aktualnie do czynienia ani z nowymi faktami lub dowodami, ani też okoliczności wskazywane przez skazanego nie zostały ujawnione dopiero po wydaniu orzeczenia w sprawie.

W tej sytuacji wniosek złożony przez K. N. należało uznać za oczywiście bezzasadny i oddalić go w trybie art. 545§3 k.p.k., bez wzywania wnioskodawcy do uzupełnienia jego braków formalnych, takich jak niesporządzenie go przez adwokata i brak opłaty.

Brak było również podstaw do wznowienia postępowania z urzędu, gdyż nie ujawniła się żadna przesłanka o charakterze bezwzględny.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.I.]

[ms]

